

Γεωργίου

λοφοί και ακρογιαλίες της Κασσάνδρας

*Με την
χρηστική*

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΑΡΑΛΗΣ

ΛΟΦΟΙ ΚΑΙ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

ΤΕΜΠΕΡΕΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

GOETHE INSTITUT - ΑΘΗΝΑΙ

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1969 - 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1970

Ἐπιθυμῶ νὰ πῶ ὅτι δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὶς γενικότητες πάνω στὴν Τέχνη. Τὰ θεωρῶ πολλὰς φορὰς ἐπικίνδυνα. Ἀντιλαμβάνομαι τὴ δουλειά μου σὰν ἓνα μῦθος λυτρωτικό, σὰν ἓνα τρόπο γιὰ νὰ κοιβενητιάσῃ ἡ ψυχὴ μου μὲ τὴ φύση, τὴν αἰώνια καὶ εὐρύτερη.

Πιστεύω, λοιπόν, πὼς μετέχω κάπως σ' αὐτὴ τὴν αἰωνιότητα ζωγραφίζοντας ἓνα τοπίο, ἓνα λιθάρη, ἓνα ξυλαράκι. Ἴσως μὲ τέτοια ἐνατένιση τοῦ κόσμου νὰ μὲ φέρνῃ κοντὰ σὲ ὁρισμένους σχολὰς ἢ νὰ μὲ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ ἄλλας. Αὐτὸ εἶναι μὴ συμπτῶση, γιὰτὶ κατὰ βῆθος θέλω νὰ εἶμαι ἐλευθέρως.

Ἡ ἐπιδίωξή μου εἶναι νὰ συμφιλώσω τὸ ἀντικείμενο καὶ τὸ ὑποκείμενο σὲ μὴ ζωγραφικὴ αὐτάρκεια. Ἄν αὐτὴ ἡ συμφιλώση γίνεταὶ σὲ μὴ πέτρα, σ' ἓνα κόκκιλο, σ' ἓνα ἀποτύπωμα πάνω στὴν ἄμμο, ἢ σὲ λόφους καὶ ἀκρογιάλια, δὲν ἐφείλεται στὴν ἀναζήτησιν ἑνὸς αἰσθητοῦ ὑποκατάστατου, ἀλλὰ στὴν ἀνίχνευση μιᾶς συνέπειας ἀνάμεσα στὸ προσωπικὸ μου ὄραμα καὶ στὴν πραγματικότητα.

Ἄν στὴ δουλειά μου ὑπάρχῃ μὴ δξέλιξη, αὐτὴ προσδιορίζεταὶ ἀπὸ τὴν ἐγνοια μου νὰ κάνω ὁρατὴ τὴν οὐσία τῶν πραγμάτων, ἐγνοια ποὺ φαίνεται κυρίως μὲ τὴν ἐπιμονή μου στὶς λεπτομέρειες, στοιχεῖα ποὺ ξεφεύγουν συνήθως ἀπὸ τὶς γενικότητες καὶ σὰ φωνὴς μυστικὸς ὑποδηλώνουν τὴ λειτουργικὴ θέση τοῦ ἀντικειμένου μέσα στὸ χῶρο.

Πέρα ἀπὸ τὴ γραφικότητα καὶ τὴ θεματογραφία, ζητῶ νὰ ἀπομονώσω τὰ πράγματα καὶ νὰ τὰ διασώσω μέσα ἀπὸ τὴν κίνηση τῆς δημιουργίας καὶ τῆς φθορᾶς ποὺ φέρνουν οἱ αἰῶνες, τοποθετώντας τα, πετρωμένα ὄχρηστες, σὲ μὴ ἀλύτρωτη, ὁριστικὴ κίνηση. Αὐτὸ βέβαια μὲ μὴ παράλληλη προσπάθεια νὰ βελτιώσω τὴν τεχνικὴ μου κατάρτιση καὶ νὰ ἀποσφραγίσω τὶς αἰσθητικὲς μου πρὸθέσεις.

Ἀφετηρία, λοιπόν, ἡ ἐσωτερικὴ ζωὴ, μέσο τὸ πράγμα, ὅχι σκοπός. Ἄν ὑπάρχῃ κάποιος σκοπὸς ποὺ δικαιώνει τὴν προσπάθειά μου, εἶναι νὰ ἀναδείξω σὲ σύμβολα ἐσωτερικῆς ἀνταπόκρισης τὰ πράγματα, αὐτὰ τὰ συχνὰ παραχαράγματα ἀπὸ αὐθαίρετο ὑποκειμενισμὸ στῆρήματα τῆς ἐσωτερικῆς μου ζωῆς.

Ὁ εὐαίσθητος παρατηρητὴς ἄς μὴ νομίσῃ πὼς προσπάθησα μὲ τὰ παραπάνω νὰ περιορίσω τὴν δεκτικότητά του. Ἄπλως, ἐξομολογῆθῃκα μερικὰ πράγματα γιὰ τὴν τέχνη μου, ὅπως τὰ ἀντιλαμβάνομαι προσωπικά.

Ich möchte sagen, dass ich die Definitionen und die Verallgemeinerungen in der Kunst nicht liebe. Ich halte sie häufig für gefährlich. Ich fasse meine Arbeit als ein befreiendes Bemühen auf, als eine Art Gedankenaustausch zwischen meiner Seele und der Natur, der ewigen und weiten.

Ich glaube also, das ich irgendwie an dieser Ewigkeit teilnehme, indem ich eine Landschaft, einen Stein oder ein Stück Holz male. Vielleicht führt mich eine derartige Betrachtung der Welt in die Nähe gewisser Schulen oder entfernt mich von anderen. Das ist Zufall, denn im Grunde genommen möchte ich frei sein.

Was ich will, ist, mich selbst und meinen Gegenstand im Bild einwerden zu lassen. Denn diese Einswerdung in einem Stein, einem Knochen, einer Spur im Sand, Hügeln, Küsten vollzieht sich nicht auf der Suche nach einem wahrnehmbaren Inhalt, sondern im Tasten nach einer Folgerichtigkeit zwischen eigener Vision und Wirklichkeit.

Wenn es in meiner Arbeit eine Entwicklung gibt, so wird sie von meinem Bemühen bestimmt, die Substanz sichtbar zu machen; ein Bemühen, das sich hauptsächlich in meinem Festhalten an den Einzelheiten zeigt. Sie, Elemente jenseits der Verallgemeinerung, sprechen wie geheime Stimmen von der Funktion des Gegenstandes im Raum.

Über Form und Thematik hinaus will ich die Dinge aus der Bewegung und dem Zerfall der Schöpfung durch die Jahrhunderte herauslösen, indem ich sie gleichsam versteinere, sie hineinstelle in eine ursprüngliche und endgültige Bewegungslosigkeit. Gleichzeitig versuche ich mein technisches Können zu verbessern und meine ästhetische Zielsetzung sichtbar zu machen.

Ich gehe vom Inneren aus. Die Dinge sind Mittel, nicht Ziel. Ziel und Rechtfertigung meines Versuchs wäre dann die Verwandlung der so oft willkürlich und subjektiv umgedeuteten Dinge in uns in Symbole innerer Entsprechungen.

Der Betrachter sollte jedoch nicht glauben, dass ich seiner Empfänglichkeit Abbruch tun wollte.

10

21

24

48

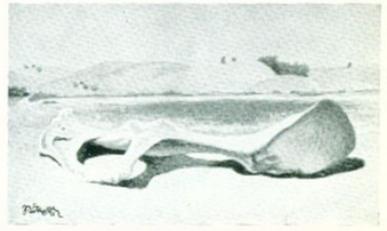
12

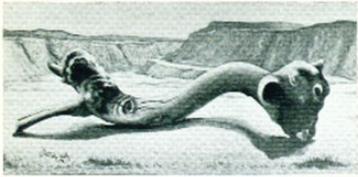

20

2

46

23

22

11

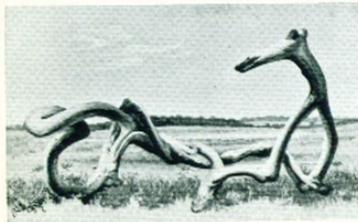
47

4

30

37

18

15

1. Ραχώνια	55 × 40	17. Άσπροχρώματα	50 × 35	33. Άμπωτις	50 × 13
2. Πλαγιά με έλιές	55 × 40	18. Δομή και αποδομή	50 × 35	34. Κομπολόι	50 × 13
3. Λοφοπλαγιάς	55 × 40	19. Λυρική βλάστηση	50 × 35	35. Στο γιαλό στην Άθωτο	50 × 13
4. Λιθσοωρός	55 × 40	20. Σάντακοχίλια που άγάπησα	50 × 30	36. Πάτρεις στη Λιόση	31 × 46
5. Έλιές και συκιές	55 × 40	21. Πούντα	50 × 30	37. Ίππόξυλον	21 × 12
6. Θέα προς την Γκέλφο	55 × 40	22. Χαμηλός όριζων	50 × 30	38. Μιά μέρα το καλοκαίρι	21 × 12
7. Μακρινή θέα	55 × 40	23. Άγιος Νικόλαος	50 × 30	39. Ένθα άπέδρα	21 × 12
8. Πεύκο στ' άκρογιάλι	55 × 40	24. Λιγριές	50 × 30	40. Καψάλι	21 × 12
9. Έλιές	55 × 35	25. Δάσος στην Καψόχωρα	50 × 26	41. Άγνάντεμα	21 × 12
10. Καλλιθέα	55 × 29	26. Χέρσο	50 × 26	42. Καταμεσήμερο	26 × 14
11. Λοφοσειρές	55 × 29	27. Θέα προς την Καλλιθέα	50 × 25	43. Παχνίδι	55 × 25
12. Μπιστάνια	55 × 20	28. Γιαλόκρινα	50 × 22	44. Βράχος	45 × 58
13. Άχος χλόης	55 × 20	29. Άμμόφιλος χλωρίς	50 × 22	45. Λουκόων	47 × 38
14. Δειλινό	50 × 35	30. Βασίλειμα	50 × 20	46. Γιαλόξυλο	45 × 20
15. Άθωτος	50 × 35	31. Γλαρόκιμπος	50 × 18	47. Άθωτος	41 × 41
16. Ράμνα	50 × 35	32. Λοφοσειρά	50 × 18	48. Λίθινος όριζων	39 × 39

Τά έργα από τόν αριθμό 1 - 42 είναι έργασία τών τριών τελευταίων έτων. Τά έργα από τόν αριθμό 43 - 48 έκτίθενται αναδρομικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΑΡΑΛΗΣ

GEORG N. PARALIS

Γεννήθηκε στον Πολύγυρο της Χαλκιδικής το 1908.

Τελείωσε το 1933 τη Σχολή Καλών Τεχνών 'Αθηνών, όπου σπούδασε ζωγραφική και διακρίθηκε επανειλημμένα.

Ταξίδεψε στην Ευρώπη με σκοπό την επιμόρφωσή του σε μουσεία και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις των χωρών που επισκέφθηκε.

Εξέθεσε έργα του σε τρεις ατομικές (1948, 1950, 1953) και σε περισσότερες από είκοσι πέντε ομαδικές εκθέσεις. Από το 1933 μετέχει στις Πανελληνίους καλλιτεχνικές εκθέσεις. Στην Πανελλήνιου Έκθεσης του 1948 ή κριτική Έπιτροπή του άπεναινε έπαινο. Πήρε μέρος στις εκθέσεις που διοργάνωσε το ΄Υπουργείο Παιδείας στο ξξωτερικό: Στη Πέμε Biennale της 'Αλεξανδρείας (1958), στην Έκθεση Νεοελληνικής Τέχνης στον Καναδά (1959) και στην Έκθεση 'Ελληνικής Τέχνης στο Βουκουρέστι (1962).

Πήρε μέρος στο Salon de l'Art Libre στο Παρίσι (1968), όπου του άπενεμήθη δίπλωμα και άργυρό μετάλλιο της Société «Arts, Sciences, Lettres».

Καλεσμένος από την Galleria Casa Varesina d'Arte πήρε μέρος στην Έκθεση Premio Nazionale Varese Arte στην 'Ιταλία (1969), όπου του άπενεμήθη τιμητικό δίπλωμα και μετάλλιο.

Με το έργο του ασχολήθηκε ή επίσημη κριτική στον άθηναικό και μακεδονικό τύπο, καθώς και στα καλλιτεχνικά περιοδικά. Για το έργο του έγραψε ή 'Ηλ. Πετρόπουλος τη μελέτη «Γιώργος Παράλης», στο περιοδικό Διχρώνος (1959).

Έργα του βρίσκονται στις πινακοθήκες των Δήμων 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης, καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές στην 'Ελλάδα και στο ξξωτερικό.

Από το 1937 διδάσκει σχέδιο στο 'Αμερικανικό Κολέγιο «Anatolia» Θεσσαλονίκης.

Er ist in Polygyros/Chalkidiki im Jahre 1908 geboren.

Im Jahre 1933 beendete er die Kunstakademie von Athen, wo er sich mehrmals durch hervorragende Leistungen auszeichnete.

Er reiste durch Europa, besuchte Museen und Ausstellungen und informierte sich so über die verschiedensten Kunstströmungen.

Er zeigte seine Werke in vier Privatausstellungen und in über 25 Gruppenausstellungen. Seit 1933 nimmt er ständig an den panhellenischen Ausstellungen teil, 1948 wurde er durch Anerkennung ausgezeichnet. Er beteiligte sich an folgenden Ausstellungen, die das Kultusministerium im Ausland veranstaltete: An der Biennale in Alexandrien (1958), in Kanada (1959) und an der Ausstellung neugriechischer Kunst in Bukarest (1962).

Er stellte in dem Salon de l'Art Libre 1968 in Paris aus, wo er eine Auszeichnung sowie eine silberne Medaille der Société «Arts, Sciences, Lettres» erhielt. 1969 war er Gast der Galleria Casa Varesina d'Arte bei der Ausstellung Premio Nazionale Varese Arte in Italien, wo ihm ebenfalls eine Auszeichnung und eine Medaille zuteil wurde.

Mit seinem Werk hat sich oft die offizielle Kritik in Athen und Thessaloniki beschäftigt. Über den Maler hat u.a. Elias Petropoulos in der literarischen Zeitschrift «Diagonios» unter dem Titel «Georg Paralis» geschrieben.

Seine Bilder befinden sich in den Pinakotheken der Städte Athen und Thessaloniki sowie in Privatsammlungen in Griechenland und im Ausland.

Seit 1937 arbeitet er als Zeichenlehrer im amerikanischen College «Anatolia» von Thessaloniki.

Διεύθυνση:

'Αμερικανικό Κολέγιο «Ανατόλια», Θεσσαλονίκη.

Adresse:

Anatolia College, Panorama / Thessaloniki.

14
—
E

